

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

Agost - Setembre 2021

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t.
08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

EDITORIAL

Hola de nou a tots i totes, No ens hem donat compte i ja tenim aquí l'estiu, hem passat d'anar súper abrigats a una calor ben forta. Sembla ser que amb el tema del canvi climàtic, altra de les coses que estem perdent és l'entretemps, ja no tenim ni primavera ni tardor.

El bon temps i les vacunes ens han permès al mes de juliol just recuperar una de les tradicionals sortides de **cap de setmana** de l'AMAC. Ha sigut un èxit d'assistència! entre que teníem tantes ganes de retrobar-nos en aquest ambient tan nostre que es crea quan ens ajuntem amics i cavalls i una zona tan meravellosa amb paisatges d'uns verds increïbles com els del Berguedà, l'èxit estava assegurat (per no dir desbordat, Joan Conill tu m'entens, oi?) Ara ja estem tots pensant amb la ruta d'estiu: els que la farem amb l'AMAC per la Rioja pujant als "Picos de Urbión", els que se'n van a fer d'altres, els que faran platjeta... ¡Visca el "libre albedrío"!

He volgut triar una foto ben fresqueta per si algú encara li queda algun dubte del perquè gaudeixo tant de les sortides a cavall, on tenim l'oportunitat de fer parada/remullada, valgui aquest exemple, és un altre món, uns altres paisatges, històries... perquè quan la parada no està prevista el que si puc garantir-vos és que anant amb el meu

amic "Fosco" la remullada és segura, el tema agenda crec que no el preocupa massa i que em deixi mullada.... Ummm diria.... que tampoc, bé, crec que quasi tothom, al creuar un riuet per petit que sigui, heu sentit el famós crit de: "Fosco no, Foscoooooo, Foscoo no, gluglugluxoffxoff" !!! Bon estiu a tothom i a gaudir de les vacances al màxim!

MAITE PUIG Presidenta

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2021

Mes	Dia	Activitat	Organitza
Agost	15 - 29	La Rioja - Anguiano	Hípica Los Valles - AMAC
Setembre	18	Serralada Litoral - Arenys	Francesc Fonayet
Setembre	25-26	Trobala d'Orelles Llargues - Tàrraga	Toni Badia
Octubre	9 - 12	XXXIII Cavall de Ferro - La Molina	Esteve Costa
Novembre	13-14	La Pobla de Montornès - Tarragonès	Daniel Fortuny
Novembre	27	Assemblea General	AMAC

NOTES...

A partir del mes de setembre, tornaran les **RUTES D'AUTOMIA**: petit format, més aventura. Us comunicarem les dates amb temps per poder-s'hi apuntar.

També es faran noves **VÍDEO-CONFERÈNCIES** amb temes que de ben segur seran del vostre interès.

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PER LA COMARCA DEL BERGUEDÀ

El Catllaràs - Santuari de Falgars

El passat cap de setmana dia 10 i 11 vàrem poder gaudir dels paratges que ens ofereix la comarca del Berguedà, fent una sortida a cavall que duraria dos dies i que ens va permetre descobrir llocs com el Santuari de Falgars, la Fundació Miranda o el Xalet del Catllaràs.

El primer dia (27km) va començar a les 09h trobant-nos tots al camp de futbol de Borredà, amb sucres i coca llestos per agafar forces i sortir ben contents cap al destí de la primera etapa. Una vegada tots preparats, i feta la foto de grup, ens enfilem un rere l'altre direcció Sant Jaume de Frontanyà ben contents i amb els nostres inseparables companys d'aventures (els nostres cavalls) ansiosos de descobrir què ens depararà el camí. Cal dir que, l'ajut del noi que ens va ruixar aigüeta fresca a

les cames dels cavalls a mitja pujada després de deixar el tros d'asfalt, va ser TOP!

Travessant ramats de vaques, rierols i un tram a peu fem la suau però progressiva pujada fins arribar a Pla Fondo, on parem per fer un petit descans i apreciar l'ombra (quants bolets tenim al voltant!). Tornem a muntar i seguim enfilant muntanya amunt travessant la Fundació Miranda, mentre uns cavalls simpàtics ens venen a saludar i dir-nos que ells també volen venir amb nosaltres, però quan arribem a dalt... quin goig de vistes! Per un moment el temps para, tens

un segon de desconneció i només ets a dalt tu sol amb el teu cavall, mirant cap a l'horitzó amb una sensació de plenitud total, com he dit, un goig!

Tot seguit, baixem fins el Roc de la Lluna i passem pel Xalet del Catllaràs (temps enrere fou casa privada, però va passar a ser propietat de l'Ajuntament i ens van comentar que la idea era que es convertís en refugi) fins arribar a Falgars, destí de la primera etapa. A l'arribar a l'hostal, els nois ja tenien preparats paddocks per poder deixar els cavalls i el cotxe de suport que teníem també era esperant-nos amb les nostres coses i el sopar dels cavalls llest! No ens vam tenir que preocupar per res, ho teníem tot a disposició i molt ben organitzat! Després d'una dutxa ben esperada i agraïda, vam gaudir del sopar en companyia i els hagueren que després van fer cloenda amb ronda de gin-tònics i riures.

A l'endemà, llevats les 07h i tot preparat, esmorzem per recarregar energia de cara al dia i sortim a les

09h llestos per a la segona etapa (25km) i tornada al punt d'inici. Ens enfilem bosc a dalt pel Catllaràs, fent-nos lloc entre els arbres i, arribats a dalt; comencem la llarga baixada fent parada a un refugi ben avingut (la Clusa) per descansar una mica i refrescar-se.

Muntanya avall es va fer més lleuger i és veritat que, a sensació pròpia, diumenge es va fer més ràpid, a les 17h ja érem arribats a Borredà, el punt d'inici. Vam travessar un altre cop la Fundació Miranda, i alhora vam poder gaudir de l'Ermita preromànica de Rotgers (on es va fer la parada tècnica per dinar els entrepans personalitzats que ens van preparar els nois de l'hostal).

Arribats a Borredà, i un cops desmuntats els cavalls, vam poder dutxar-los i mentre esperàvem a que s'assequin, ens vam reunir a un bar del poble per descansar de la segona etapa i fer un pica-pica entre riures i comiats, ja que cadascú després ja tornava cap a casa.

En resum, ha sigut una sortida emocionant, divertida i molt maca en quant a paisatges i ambient, i voldria fer un agraïment al Joan (organitzador de la sortida),

la Laia, a l'hostal per acollir-nos a tots i preparar-nos el dinar per emportar i per últim a la família Pi-Serra que ens va brindar ajut tot el camí i ens van fer tot

més lleuger i fàcil. Ens veiem a la propera, a reveure!

ALEXANDRA SOKOLOVA

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PER LA COMARCA DE L'ALT Penedès

El dissabte 15 de maig vàrem fer una ruta, d'uns 20 quilòmetres aproximadament, per la comarca del Penedès. El punt de sortida va ser Ca n'Ayxelà, continuant pels Pèlacs de Vilobí, refrescada al pantà de Foix i tornada a Ca n'Ayxelà. Una bona muntada entre vinyes i boscos, finalitzada amb un bon dinar, com ja és habitual i celebrat !!

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PEL MASSÍS DE CADIRETES/COSTA

AMAC - LLAMPECS DEL LLÉMENA Ruta que vàrem organitzar "Cal Traginer" per part de l'AMAC i la Montse Cano, per part de Llampecs del Llémena.

Ruta que vàrem organitzar "Cal Traginer" per part de l'AMAC i la Montse Cano, per part de Llampecs del Llémena.

Aquesta ruta d'un dia amb base a l'Eugassada Llebaria a Llagostera (Girona) va ser tot una festa. La gent tenia moltes ganes de retrobar-se i amb un recorregut apte per a tothom, en un paratge de muntanya verge a la Costa Brava, passant pel Puig de Cadiretes i fent parada per dinar a l'Ermita de Sant Grau (Tossa de Mar) van acabar de fer sorgir la diversió i un ambient festiu a la ruta, on vàrem riure molt. Això va fer que ens despistéssim i vàrem fer la tornada un parell d'hores més tard del previst.

Ja de tornada vàrem fer una sèrie de corriols a la vora del mar, per després continuar per la Riera Ridaura, a finals de juny ja una mica seca, però encara tot molt verd i molt maco, i una mica de camí entre les magnífiques masies de pedra típiques del Baix Empordà. En aquesta zona els més fogosos vàrem voler gaudir d'unes molt ma-

ques galopades controlades i altres gaudint al pas del magnífic paisatge i així ja vàrem arribar a l'Eugassada Llebaria dedicada a la cria de cavalls PRE, a qui, desde aquí, volem agrair la seva col·laboració desinteressada, ja que ens varen deixar tenir ocupada part de l'Eugassada pels nostres nombrosos remolcs durant tot el dia, ens varen fer una fantàstica visita ensenyant els seus imponents sementals PRE, eugues de cria i els seus pòltres. Tots preciosos. Moltes gràcies! També felicitar a tots els participants, ja que preparar una ruta i viure l'ambient que es va viure, com a organitzadors, juntament amb la Montse Cano, ens va omplir de felicitats. Moltes gràcies a tots!

CAL TRAGINER

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PER LA COMARCA DEL BAIX CAMP

Volta per la Baronia d'Escornalbou

El passat 30 de maig, i després de varis intents, finalment la Indiana i jo vam poder organitzar la nostra primera ruta com amfitrions de l'AMAC. La Indiana és una euga paint molt blanqueta que no ha portat mai cap ferro als peus ni a la boca. Teníem l'objectiu de mostrar aquest bonic racó del Baix Camp que va servir d'inspiració a artistes com **Antoni Gaudí** o **Joan Miró**.

El passat 30 de maig, i després de varis intents, finalment la Indiana i jo vam poder organitzar la nostra primera ruta com amfitrions de l'AMAC. La Indiana és una euga paint molt blanqueta que no ha portat mai cap ferro als peus ni a la boca. Teníem l'objectiu de mostrar aquest bonic racó del Baix Camp que va servir d'inspiració a artistes com Antoni Gaudí o Joan Miró. La pluja va fer presència de bon matí, quins nervis! Semblava que ens hauríem de posar la capelina... Havíem quedat amb els companys i companyes a les 8.30h a l'aparcament públic al centre de Vilanova d'Escornalbou, tothom va arribar puntual i vam poder fer un petit mos que ens van preparar els del casal del poble. Després de col·locar el material, com sempre, rigorosa fotografia de grup: genets i cavalls vinguts principalment de la zona de Tarragona i Barcelona.

A les 9.30h vam iniciar la ruta creuant el poble i vorejant petits horts, anàvem direcció a l'Areny, la majestuosa muntanya vermella que alberga el santuari de la Mare de Déu de la Roca i l'ermita de Sant Ramon. De seguida vam arribar al primer corriol de la jornada: quines vistes del Camp de Tarragona! El sol havia sortit el blau del mediterrani contrastava amb el color roig envinagrat de la muntanya. La Indiana i jo anàvem davant, marcant el camí, tot i que ella prefereix anar al darrera.

Deixant el poble de Mont-Roig a la dreta vam encarar la pista, entre camps d'oliveres i garrofers, que ens portaria fins el petit nucli de l'Arbocet amb les seves dues torres de guaita, una musulmana i l'altra cristiana. Després vam seguir entre mig d'arbres de fruita dolça i algun avellaner direcció al poble de Riudecanyes. Allí vam fer una petita parada al pantà, per remullar els peus dels cavalls i agafar força per encarar la segona part de la ruta. Direcció a Duesaigües vam poder observar els viaductes de la línia de ferrocarril de Tarragona a Saragossa. Al centre del poble, l'abeurador ens esperava; el sol començava a picar amb força i els cavalls no van dubtar en

hidratar-se. Creuant la vila pels seus antics carrers, vam agafar el camí real que ens portaria fins al pintoresc poble de l'Argentera que està situat sobre un turó al peu del puig d'Escornalbou i sota els singles de la Serra de Pradell. Al centre del nucli hi ha un petit mirador on vam poder observar el nostre pròxim objectiu, **el Castell d'Escornalbou**, i on també vam omplir les cantimplores. Era l'hora de la veritat, calia encarar el bonic corriol, empedrat i molt costerut, que ens portaria fins al castell, un tresor medieval entre boscos de roures i alzines. A l'inici del corriol i al final d'aquest, l'administració ha col·locat unes barreres de fusta per bloquejar el pas de vehicles però que també bloquegen el pas dels nostres companys de ruta, sort que, abans de passar-hi, un "col·laborador" va desmuntar aquestes barreres! Els cavalls i les eugues van suar la cansalada però finalment van arribar al peu de les muralles del castell, era l'hora de dinar! Vam lligar els cavalls i vam descarregar tot el material, ells ens ho van agrair infinitament.

La beguda fresca i el vermut de Reus van ajudar a refrescar-nos una mica (gràcies a la "family" per pujar-ho fins allí). Amb les ametlles, les avellanes i el cafè que va preparar el nostre company Francesc, vam acabar de dinar.

Per estirar les comes a l'estona vam visitar el castell i pujar a l'ermita de Santa Bàrbara, un mirador excepcional de 360 graus en una muntanya carregada d'història i llegendes. La gent es va relaxar, que bé que s'estava en aquest raconet amb vistes al Mediterrani, el Camp de Tarragona, les muntanyes de Prades i el Priorat! Es notava a l'aire que estàvem gaudint del moment... quina tranquil·litat... ens hi haguéssim quedat tota la tarda! Però era l'hora de seguir la ruta.

Vam davallar fins on havíem deixat els cavalls i vam preparar-ho tot per continuar. Aquest cop tocava transitar una estoneta per una pista asfaltada que ens portaria fins a la zona anomenada "**Gaudí Inspiration**". Allí, després de fer una pujada fins al collet rodó, vam anar a trobar la cova del Dos Ulls, que recordala porta forjada de l'entrada de

la Pedrera i l'estètica dels balcons i la tribuna de la planta principal de la Casa Batlló. A continuació, ens vam desplaçar fins la zona de **la Desenrocada** on es poden visualitzar les roques que van inspirar el drac del Parc Güell i les famoses xemeneies de la Pedrera. La gent estava intrigada... quin lloc més misteriós! Quin paisatge! Què devia pensar el Gaudí en veure aquestes roques...? Vam fer volar la imaginació. Un corriol, en mig d'un bosc frondós, ens va fer sortir d'aquesta zona. Seguint diferents corriols i pistes vam arribar de nou al poble de Vilanova d'Escornalbou d'on havíem sortit a primera hora del matí. Vull agrair l'esforç i el bon rotllo dels socis, sòcies, cavalls i eugues que van venir a la ruta, ho va fer tot molt fàcil. Els socis que no van poder venir, tranquils, segur que repetirem!!!

JOAN FORTUNY
(Indiana i Joan)

AVENTURES I DESVENTURES DE TENIR ELS CAVALLS A CASA...

Fa temps que vull escriure sobre aquest tema del qual haig de dir que la iniciativa és de la **Núria Falgueras** que, a la vegada, ha tret la idea d'una revista francesa d'hípica.

En fi, qui coneix els meus cavalls sap que tinc un en particular, en "Fosco" que és el trapella del grupet. Segons els veterinaris, és perquè és molt intel·ligent i s'avorreix. El que està clar que els que no s'han avorrit mai són els que els ha tocat conivir amb ell, bé sigui en les hípiques on ha estat fins fa any i mig, que és el temps que fa ja que el tenim nosaltres a casa i podem viure en directe la seva gran "saviesa".

Com són tantes les seves malifetes, i de tant en tant en patim de noves, he decidit per no fer un reportatge més llarg que la Bíblia, anar explicant una cada cop. Començaré per un petit resum del que ha fet abans d'arribar a viure aquí a casa amb nosaltres. Té 10 anys acabats de fer just ara al mes de maig i està amb mi des dels 2 anys.

Doncs era capaç d'obrir un tancat, sortir i tornar a tancar-lo deixant als seus col·legues amb cara de pòquer allà dins mirant mentre ell pasturava pels voltants tan tranquil, obrir i tancar aixetes també era i és altra de les seves aficions, encendre la llum a la nit per veure als porcs senglars i petar la xerrada... Poca cosa, de la qual evidentment, com eren hípiques, no tinc fotografies així que només us puc posar una foto del protagonista i a veure si amb sort en alguna de les properes aventures aconseguixo agafar-lo "infragant" i puc adjuntar-vos fotografia. Està fet un personatge, ara és lo més afectuós i dolç que he vist mai amb les persones i resta d'animals... quasi tan com trasto. Amb la cara de bon jan que fa. :-)

MAITE PUIG

ELS SOCIS FAN COSES...

A CAVALL: PETITS VIATGES, GRANS AVENTURES... PELS QUATRE@S

Inspirat des de petit per un fil que va tirant de mi, he buscat sortides a entrades ja de per si, ben amagades... Com paràbola de la mateixa vida és com si encertar en aquell encreuament de camins ens dones un cartutx de saviesa extra pel nostre equipatge. Res físic, res material... sols una sensació de tenir alguna cosa tan valuosa, com la clau que obra el pròxim enigma, la propera cruïlla...

El Així, amb la calma experta d'uns éssers que la Natura ha anat polint al llarg dels anys fins a fer-los fins i tot, màgics... Unicorns, Centaures, Pegasos, aquell cavall alat... Anem fent el nostre humil camí. Dibuixada una idea a la ment i resseguida amb els dits per un petit mapa, des de casa, somio amb la mateixa intensitat com quan de nen encara no sabia ni com anomenar les coses que veia... Itineraris amb destins fàcils, propers... **Vallgorguina, Sitges... Vall de Núria...** Com fer-ho per poder arribar-hi a cavall?... Quatre passejades i moltes estones amb les ulleres d'a prop i una lupa, tractant de buscar el camí més aconsellable, menys perillós i més adient, en definitiva, pels nostres "coleguis" de ruta Nelson, Darwin, Paloma i Limbo...

La resta és aprovisionar la ruta amb aigua, fenc i pinso el dia abans, confiant en que a l'arribar la nit haurem aconseguit trobar les tan preuades provisions. Seguint el mapa amb l'ajut de la bruïxola, l'instint i la sort anem afrontant totes aquelles proves que camí i atzar decideixen regalar-nos. No disposem d'assistència ni recursos més enllà dels que portem damunt, tot allò que s'espatlla s'ha d'arreglar, tots els "trancos" que fem en direcció equivocada els hem de desfer i reprendre en el "bon camí" ... Totes les ferides les hem d'anar atenent amb una petita farmaciola que compartim amb els Cavalls... És curiós que perquè sigui el bon camí s'ha de saber on vas... Avui el bon camí era a Llevant, d'altras vegades és a Ponent. El que importa és fer camí i sentir que cada pas que fem ens porta un pas més a prop...

La idea, **Torrelles de Llobregat a Sant Fost de Campsentelles...** Descubrim el Restaurant i Merendero de la Rosa, que ens permet un espai per deixar fins demà el remolc i, ja fora d'hores, ens prepara unes riquíssimes botifarres amb verduretes a la brasa... Així, cap a les 18:00h, per fi, arrenquem, trobar el pas del Riu Llobregat per un pont de formigó inundable ens costa poc, aquell tram havia estat mirat temps enrere a peu, igual que l'accés a Collserola per la riera de Sant Benet, que ara, al pas de 3 anys de ser explorada, és un verdader laberint de canyes i pinxos... Poc a poc anem progressant, fins que cap al cap vespre sortim de la riera i enfilem una còmode pista fins a Castellciuró.

Una mena de pes desapareix del meu interior a l'estar segur

que si podrem arribar a les provisions, no les nostres, més secundàries, les dels que ens porten, encara que ens atrapi la nit...

Sense més problemes acampem al forat que teníem triat que, com els bons boletaires, no publicarem... És Top Secret! Ens consta que està prohibit acampar i procurem fer-ho amb discreció, tot lo amagadets que estigui possible.

A les 6:30h ja tenim en marxa a la Laura, crec que si Mark Twain l'hagués conegut, Tom Sawyer seria una Noia enlloc d'un Noi...

Abans de les 9:00 del matí ja hem esmorzat, tant els bitxos com nosaltres mateixos. Seguim una preciosa senda que ens acosta a un tram final de pista al Baixador de Vallvidrera... Tram aquest i el següent molt còmodes acompanyats tota l'estona per una bona ombra... A prop de Vila Joana unes escales posen a prova les habilitats dels nostres "compis". Una basa a modus d'abreudador fan les delícies i acaben amb la set acumulada en aquest dia d'estiu que encara no ens ha mostrat del tot la seva potència. Uns quilòmetres després, Sant Medir i la seva fantàstica Font del Miracle ens regalen abundant aigua, matem del tot la set i ens banyem amb l'ajut de les galledes plegables. S'ha acabat el misteri, tan sols un corriol, al passar la carretera de Cerdanyola davant del trencall de Can Borrell, bones mongetes amb cansalada, ens portarà sense gaires complicacions al GR- 173 i d'allà als nostres ben explorats circuits a través de rieres i rius per comunicar amb les muntanyes i superar obstacles com l'AP-7, l'AVE, la C-58... etc. Passat el Besòs ja ens considerem a casa, encara que avui a uns 35° ... s'ens fa llarg de C....

Final d'aquest petit viatge... una part més del Gran Viatge!

ANDREU RAMÍREZ

QUAN HO DEIXES TOT PER ELLS .....

Buscava un lloc per un cavall molt especial, el Tino, l'he trobat i vull compartir amb vosaltres l'aventura d'uns amics: **Laura i Fran**. Imagineu: dos executius agressius, aquells de les pel·lícules que no tenen temps ni de respirar, amunt i avall tots el dies... La Laura, això sí, tenia un cavall, de nom UNICO, a qui li dedicava les estones que robava a la son o al temps pels àpats. Poc després de comprar-lo li van diagnosticar una lesió sacro-iliàca i el feia treballar de la millor manera possible per recuperar-se després d'haver estat competint molts anys, i sembla que intensament. I és aquí on l'amor que ens transmeten i ens fan sentir els animals, ens converteix en persones més felices i ens canvien la vida...

Van començar a donar voltes a viure d'una altra manera, a deixar el soroll urbanita per la tranquil·litat de l'entorn natural. Van trigar 2 anys en trobar el lloc a Molins, en ple Collserola. S'hi van llançar de cap, recuperant una antiga hípica en hores baixes i transformant-la en l'entorn que ells voldrien si fossin cavalls en plena natura, així va néixer "PaddockActivoCollserola". I, per bé o malament, els va enganxar aquesta pandèmia que hem viscut tots en plena transformació, segons em diuen els hi va anar molt bé per trencar el ritme vital que portaven i pensar i repensar tot el que volien fer allà. M'ha cridat molt l'atenció l'enfoc que li han donat, i és que per a ells **"viure en llibertat i en companyia d'altres congèneres vol dir salut mental pels nostres cavalls"**. Tenen els pàdocs pensats com a circuits de manera que el grupet de quatre potes de ca-

dascun està sempre en moviment, estan actius, i van buscant els punts d'aigua (el central amb bombolles i ample per si volen refrescar-se) i el menjar que està repartit per tot l'espai. Van canviant els companys i això fa que socialitzin, canviant el tipus de menjar (minerals, pastura, pinso...) i així els mateixos animals van regulant també les seves necessitats, tal i com sempre ha previst la natura. Sorra per jugar i rebotcar-se... En realitat són 24h de menjar i companyia, no sembla el paradís?

M'expliquen que van posar podòmetres a uns quants, per veure els hàbits que tenien i amb aquest sistema de pàdoc van veure que feien entre 9 i 12 km cada dia, amunt i avall. El millor i més semblant a estar lliures al camp i el més saludable per estar en forma, evitant lesions, problemes intestinals o vicis posturals. Òbviament, tot això els porta al que em deien al principi: salut mental total del cavall.

Engrescats amb el projecte, en aquest complicat any ja s'han format també per l'altra assignatura pendent d'alguns genets: connectar i crear vincle real amb el company de quatre potes. Les seves classes van enfocades a això, t'ensenyen com comunicar-te i divertir-te amb ells, basat en l'equitació connectada i la doma d'educació. I la família ha crescut, dels 5 "compis" inicials d'Único, ara ja són 11 propis i 25 en pupilatge, compartint ... m² de

muntanya i uns espais que, quan els visito, em semblen un parc temàtic encantador per cavalls.

Fran em diu, que mai havia dormit una nit sencera i tant bé com des de que està allà...segur que la feina física també té alguna cosa a veure, ha,ha...però és genial que buscant el benestar del teu cavall trobis la teva felicitat, no?

Marijo PÉREZ

RACÓ DE L'AMAC KIDS

LA NIT DELS BANDOLERS

Un cap de setmana temàtic al Mas Cuforns a Sant Pere de Torelló, a la part nord de les Guilleries, terra i camins dels bandolers més famosos de Catalunya, com en Serrallonga, organitzat per les nostres amigues Sarah Bishop i EmilieDebacker.

El Mas Cuforns és una finca molt gran en plena natura, que té un tipus i dues cabanes de fusta que varem fer servir com a base. Dissabte a la tarda varem fer una ruta per la zona, amb unes vistes precioses, però els joves tenien més ganes de jugar que de muntar a cavall, així que varem anar ràpid al Mas Cuforns, on tothom ens vam vestir d'època de bandolers, varem fer foc i sopar a la brasa, tot seguit uns jocs nocturns i els joves, que no volien parar, festa de pijames a la cabana, festa que varem aturar ja que no tenien final!

A l'endemà, els més grans vam fer una altra ruta i els joves jocs equestres com curses, encistellar la pilota desde el cavall, conus... Després tots plegats vam gaudir d'un altre dinar.

Tot va estar genial, el lloc, veure com els joves que ja s'estan fent una colla d'amics, que estan desitjant amb ganes que arribi la propera Ruta "Kids" per retrobar-se i que en tot moment van tenir riures i cara de felicitat, l'organització genial i nosaltres els adults que vam gaudir de les rutes i de veure la felicitat dels joves.

Una felicitació especial a la Sarah Bishop, pel cap de setmana tant especial que vam gaudir.

CAL TRAGINER

ELS SOCIS FAN COSES...

CAMPIONAT D'ESPANYA DE TREC

El cap de setmana 17 i 18 juliol es va celebrar el Campionat d'Espanya de TREC a les instal·lacions de la hípica "Parc Vallès" a Santa Eulàlia de Ronçana.

Francesc Rabat Bedós

Francesc Rabat Oliva

Els nostres socis Francesc Rabat Oliva i Francesc Rabat Bedós van participar-hi amb excel·lents resultats:

Francesc Rabat Bedós: Medalla de Bronze en el Campionat Absolut i guanyador de la PAR.

Francesc Rabat Oliva: Medalla d'Or en el Campionat d'Espanya Veterans.

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t.
08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

Els dies 3 i 4 de juliol, la Federació dels Tres Tombs de Sant Antoni de Barcelona, dins del marc de la festa major del barri de Sant Antoni, va fer una gran exposició amb carros i carruatges a la ronda de Sant Antoni.

La tradició dels Tres Tombs té segles d'història a casa nostra i especialment a la ciutat de Barcelona.

N'és una prova la llarga vida de la cavalcada de la ciutat: ja té 195 anys.

Catalogada com a Festa Patrimonial d'Interès Nacional per la Generalitat de Catalunya, rememora fidelment les activitats que feien els nostres avantpassats.

Però enguany no es va poder fer la tradicional passada d'animals pel centre de la ciutat. Els cavalls, ases i someres s'hauran d'esperar al 22 de gener del 2022, per a tornar a desfilar, tot i que l'ambient festiu dels Tres Tombs el varem poder viure de ben a prop amb la gran exposició de carros i carruatges urbans, de transport, de mercaderies i agrícoles.

Va presidir la parada el carruatge amb la imatge de sant Antoni Abat i van participar 25 carros i carruatges d'arreu de Catalunya. 3.550 veïns i veïnes, varen visitar l'exposició.

L'exposició vol donar valor al gran patrimoni existent arreu de Catalunya, patrimoni que tothom pot veure, any rere any, en les més de 90 passades i cavalcades, que fan els associats de la Federació Catalana dels Tres Tombs, en els seus pobles.

Reflexió traginera: "Quan els animals participen en la vida dels pobles i les ciutats, tot el nostre món s'humanitza"

Fotografies per: Pep Herrero

PUPIL·LATGE DE CAVALLS EN MANADA

Can Garrigosa MATADEPERA 08230
www.lalzina.cat T. 600 400 913

1 Manades reduïdes, per controlar millor l'alimentació i conductes.	2 Grans espais per cada manada, amb coberts, bosc, sol, prats...	3 Preus econòmics, amb tots els serveis bàsics coberts. Opció d'adaptacions per casos singulars.
---	--	--

ALLOTJAMENT DE CAVALLS EN LLIBERTAT

ALLOTJAMENT PER CAVALLS RETIRATS, LESIONATS O AQUELLS QUE NECESSITEN PERÍODES DE DESCANS EN UN ESPAI NATURAL PROTEGIT.

VALLÈS ORIENTAL, A 40KM DE BARCELONA

LA CORONA RESIDENCIA EQUINA	649436946 646706267	lacoronasqs@gmail.com www.retirodecavalls.cat www.retirodecaballos.com
---------------------------------------	--------------------------------------	---